

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลของการใช้ครีเอทินต่อความแข็งแรงและเบอร์เซ็นต์ของไขมันในร่างกายของนักกีฬาคนนำหน้ากระดับเยาวชนของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมมานำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร
2. ครีเอทิน โนโนไไฮเดรต (ครีเอทิน monohydrate)
3. การทำงานของ ครีเอทิน
4. หน้าที่ของ ครีเอทิน
5. ประเภทของ ครีเอทิน
6. รูปแบบของ ครีเอทิน Supplement
7. อาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร
8. ทฤษฎีและหลักในการฝึกกีฬาน้ำหนัก
9. วิธีการยกน้ำหนัก
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (<http://www.consumerthai.org>) ได้กล่าวถึงเรื่อง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ไว้ดังนี้ ความหมาย ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 มิให้ให้คำจำกัดความของคำว่า "ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร" ไว้ และก็ไม่มีประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกภายใต้พระราชบัญญัตินั้น เนพะ คำห้ามผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 90 (พ.ศ.2528) เรื่อง การแสดงฉลากของอาหารมีวัตถุประสงค์พิเศษก็มีเพียงแต่คำจำกัดความของคำว่า "อาหารมีวัตถุประสงค์พิเศษ" หมายความว่า "อาหารที่ผลิตขึ้นโดยมีกรรมวิธี สูตร หรือส่วนประกอบเฉพาะ เพื่อใช้ตามความต้องการพิเศษอันเนื่องมาจากสภาพทางพิสิกส์หรือสรีรวิทยา หรือความเจ็บป่วยหรือความผิดปกติของร่างกาย โดยมีลักษณะรูปร่างหรือชนิดและปริมาณของส่วนประกอบแตกต่างไปจากอาหารชนิดเดียวกันที่ใช้โดยปกติ"

ความหมาย สำหรับผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (Dietary Supplement) ที่ใช้กันอยู่ย่างไม่เป็นทางการ หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ใช้รับประทานโดยตรงนอกเหนือจากการรับประทานอาหารตามปกติ ซึ่งมักอยู่ในรูปลักษณะเป็นเม็ด แคปซูล ผล เกล็ด ของเหลว หรือลักษณะอื่น ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายสำหรับบุคคลทั่วไปที่มีสุขภาพปกติ มิใช่สำหรับผู้ป่วย ซึ่งหากพิจารณาตามความหมายนี้แล้ว จะเห็นว่า ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ไม่ได้ถูกบังคับภายใต้ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 90 (พ.ศ.2528) แต่อย่างใด เนื่องจากในประกาศฯ ดังกล่าว ระบุชัดเจนว่า ใช้ตามความต้องการพิเศษอันเนื่องมาจากการพิจารณาความต้องการพิเศษ อันเนื่องมาจากสาขาวิชาทางพิสิกส์ หรือสุริเรืองวิทยา หรือความเจ็บป่วย หรือความผิดปกติของร่างกาย ขณะที่ความหมายของผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมุ่งใช้กับบุคคลทั่วไปที่มีสุขภาพปกติมิใช่ผู้ป่วย ใน Dietary Supplement Health and Education Act of 1994 หรือ DSHEA ของสหรัฐอเมริกา ได้ให้คำจำกัดความที่ค่อนข้างชัดเจนว่า หมายถึง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (ยกเว้นยาสูบ) ที่มีสารดังต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งชนิด คือ

- 1) วิตามิน (vitamin)
- 2) แร่ธาตุ (mineral)
- 3) สมุนไพร (herb or botanical)
- 4) กรดอะมิโน (amino acid)
- 5) สารอาหารที่ใช้เสริมอาหารเพื่อเพิ่มปริมาณให้ได้ตามที่ควรจะได้รับ
- 6) สารสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น ไม่ว่าจะอยู่ในรูปที่เข้มข้น (concentrate) เป็นสารสกัด (extract) เป็นเมตาโบไลท์ (metabolite) เป็นส่วนประกอบคง (consistent) หรือเป็นส่วนผสมของสารสำคัญหลายๆ อย่าง
 - เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับรับประทาน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปเม็ด แคปซูล หรือของเหลว
 - ไม่ใช่สำหรับเป็นอาหารที่รับประทานปกติ หรือรับประทานเดียว ๆ
 - ต้องระบุบนฉลากว่า "Dietary Supplement"
 - ให้รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่มีการจำหน่ายในรูปผลิตภัณฑ์เสริมอาหารหรืออาหารอยู่ก่อนแล้ว เช่น ยาใหม่ที่ได้รับการอนุมัติแล้ว ยาปฏิชีวนะที่ได้รับการรับรองแล้ว หรือผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีใบอนุญาตแล้ว

อธิบดีกรมอนามัย ออกประกาศในวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2546 ให้กล่าวถึงผลิตภัณฑ์เสริมอาหารสำหรับนักกีฬาว่าปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมีบทบาทในการใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของนักกีฬาซึ่งเชื่อว่าผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเหล่านี้จะช่วยให้ได้รับชัยชนะมี 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่ใช้กับนักกีฬาประเภทที่ใช้พลังกำลังมากได้แก่ ครีอทีน

Monohydrate, HMB, whey protein, phosphatidyl choline, arginine, branched-chain amino acid, glutamine, ornithine, alpha ketoglutarate, vitamin C, boron, chromium, selenium, vanadium, zinc

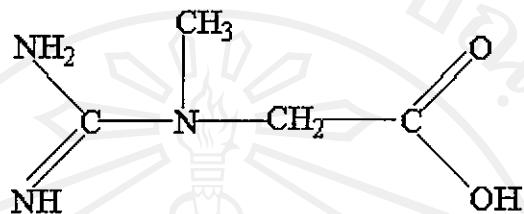
2. ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่ใช้กับนักกีฬาประเภททุนทาน ได้แก่ โซม, carnitine, choline, co-enzyme q10, pyridoxal alpha ketoglutarate, pyruvate, ครีอิงค์มินักกีฬา

ปัจจุบัน ครีอทีน เป็นที่นิยมใช้กันมากในหมู่ของนักกีฬา เพราะว่า ครีอทีน เป็นสารที่ร่างกายสามารถสร้างขึ้นได้ แต่ในปริมาณที่จำกัด ย่อมไม่เพียงพอต่อการทำงานในบางสภาวะของกล้ามเนื้อ เช่น การออกกำลังกายในระยะเวลาสั้นๆ ที่รุนแรง และต้องใช้พลังงานอย่างเร่งด่วน (Short-duration, High-intensity, and Repetitive burst exercise) ตัวอย่างเช่น การยกน้ำหนักนั้น ร่างกายจะต้องได้รับ ครีอทีน ในรูปของ ครีอทีน Supplement ซึ่งได้แก่ ครีอทีน Monohydrate เพื่อเข้าไปเพิ่มเติม เพื่อเพิ่ม Athletic Performance ดังนั้นจึงศึกษาถึงผลของ ครีอทีน ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่ 1 ที่เป็นผลิตภัณฑ์ เสริมอาหารที่ใช้ในนักกีฬาประเภทที่ใช้พลังกำลังมากและเกี่ยวของกับนักพายกน้ำหนักโดยตรง

กีฬาพายกน้ำหนักเป็นกีฬาเป็นกีฬาที่ต้องอาศัยพลังกำลังมากและใช้เวลาในการยกแต่ละครั้งสั้นแค่ ไม่กี่วินาทีต่อ 1 ครั้ง และพลังงานที่นักกีฬาพายกน้ำหนักใช้จะเป็นแบบ Anaerobic เป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นการใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ครีอทีน กับนักกีฬาพายกน้ำหนักน่าจะเห็นผลได้เร็วและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเล่นให้กับนักกีฬาได้มากขึ้น จากการศึกษาของ Greenhaff (1994) ครีอทีน กำลังเป็นที่สนใจอย่างมากในขณะนี้ เพราะให้ผลทั้งเพิ่มน้ำหนักและทำให้กล้ามเนื้อทำงานหนัก (ประเภทยกน้ำหนัก) ได้ทนชั้น สำหรับการเพิ่มน้ำหนักคงต้องมีการศึกษาต่อไปว่าเพิ่มจากอะไร เพราะยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่นัก เพราะถายหรือนักกีฬาพายกน้ำหนักจะใช้ ครีอทีน ในปริมาณ 20-30 g/day งานวิจัย ส่วนใหญ่ก็จะใช้ระยะเวลาสั้น และไม่พบผลข้างเคียงจากการเสริมด้วย ครีอทีน ครีอทีน โมโนไฮเดรต (ครีอทีน monohydrate)

ครีอทีน เป็นสารประกอบในโครงหนานิดหนึ่ง(กรดอะมิโน) สามารถสร้างจากร่างกายหรือรับประทานก็ได้ พบนากในกล้ามเนื้อ และส่วนใหญ่จะสะสมอยู่ในรูป Phospho ครีอทีน หรือ ครีอทีน Phosphate ซึ่งเป็นสารที่ใช้สร้างพลังงานให้กับกล้ามเนื้อ ได้อย่างรวดเร็วเพื่อทำให้เกิดการหดตัวของกล้ามเนื้อ ครีอทีน มีชื่อเรียกทางเคมีคือ methyl guanidine-acetic acid. (เมทิล กานิดีน อซิດ) และเป็นสารเคมีที่อยู่ในร่างกายตามธรรมชาติ ครีอทีน จะถูกสังเคราะห์ในตับและไต จากการดูมิโน 3 ตัว ได้แก่ Arginine าร์จีนีน, Glycine ไอกลีน และ Methionine เมทิโอนีน หลังจากนั้นจะถูกกำจัดไปยังกล้ามเนื้อผ่านเยื่อหุ้มเซลล์ ซึ่งมีบริเวณที่จำเพาะต่อนมูล Amidine ของครีอทีน 60% ของ

ครีอทีน จะอยู่ในรูปของ Phospho ครีอทีน หรือ ครีอทีน phosphate ในกล้ามเนื้อและพังค์ ดังเช่น ภาพแสดงโครงสร้างทางเคมีของ ครีอทีน

ภาพที่ 1 แสดงโครงสร้างทางเคมีของ ครีอทีน

ครีอทีน ในร่างกาย

เชื่อกันว่า 95 – 98% ของ ครีอทีน ในร่างกายเราอยู่ภายในกล้ามเนื้อ โดยคนหนึ่งหนัก 160 ปอนด์ จะมี ครีอทีน อยู่ประมาณ 120 กรัม ส่วนอีก 2 - 5% จะเก็บไว้ในส่วนต่างๆ ของร่างกาย รวมถึง สมอง หัวใจ และ อัณฑะ

การทำงานของ ครีอทีน

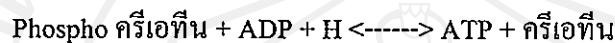
ปกติในร่างกายของมนุษย์จะออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา กล้ามเนื้อตามอวัยวะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การออกกำลังกายนั้น จำเป็นต้องใช้พลังงานในปริมาณสูงมาก เพื่อให้เซลล์กล้ามเนื้อเกิดการยืดหรือหด ตัว พลังงานนี้ได้จากการสลายพันธะในโมเลกุลของสารพลังงานสูงที่มีอยู่ในเซลล์ที่ชื่อว่า ATP

(Adenosine Triphosphate) โดยการดึงเอาอะตอนฟอสฟอสออกจากโมเลกุลของ ATP ทำให้ ATP เป็น ADP (Adenosine Diphosphate) และเมื่อปริมาณ ATP ของร่างกายลดลง ก็จะทำให้ กล้ามเนื้อเริ่มอ่อนกำลังลง เนื่องจากขาดพลังงานที่จะให้แก่กล้ามเนื้อ ทำให้รู้สึกอ่อนเพลีย แต่ ครีอทีน จะมีหน้าที่ไปเปลี่ยนให้โมเลกุล ADP กลับไปเป็น ATP เมื่อคืน ทำให้กล้ามเนื้อทำงานได้ต่อไป

หน้าที่ของ ครีอทีน

1. เพิ่มพลังงานให้แก่กล้ามเนื้อ

ร่างกายได้พลังงานจากการสลาย ATP ซึ่งจะสามารถใช้ได้เพียง 10 – 15 วินาทีเท่านั้น ทำให้ ครีอทีน และ Phosphate ที่อยู่ในกล้ามเนื้อ เปลี่บันไปอยู่ในรูปของ Phosphate ครีอทีน หรือ ครีอทีน Phosphate เพื่อร่วมกับ ADP เป็น ATP อีกครั้ง ทำให้กล้ามเนื้อกลับมามีพลังงานอีกครั้ง ดัง สมการ

2. มีผลต่อปริมาณของกล้ามเนื้อ

ครีอทีน ทำให้เกิดกระบวนการคั่งน้ำเข้าสู่เซลล์ของกล้ามเนื้อ มีผลในการเพิ่มปริมาณให้แก่กล้ามเนื้อ ซึ่งจะช่วยให้กล้ามเนื้อมีขนาดใหญ่ขึ้น แต่ผลของการศึกษานี้ยังไม่มีการยืนยันอย่างชัดเจน เท่ากับ หน้าที่ในข้อแรก

3. Buffer ของ Lactic Acid (การปรับสมดุลของกรดแลกคิค)

จากการวิจัยใหม่แสดงให้เห็นว่า ครีอทีน จะช่วยปรับความสมดุล (Buffer) ของ Lactic Acid ที่จะ เกิดขึ้นในกล้ามเนื้อขณะออกกำลังกาย ซึ่งจะทำให้รักษาเมื่อยล้า ในทางวิทยาศาสตร์เป็นกระบวนการที่ ซับซ้อนมาก แต่สามารถอธิบายได้ว่า เกิดจากพันธะของ ครีอทีน และ Hydrogenion ที่ช่วยยับยั้งการ เกิด Lactic Acid ให้ช้าลง คือการที่เพิ่มปริมาณ ครีอทีน ในกล้ามเนื้อ ปริมาณ Phospho ครีอทีน ก็จะ ถูกสังเคราะห์มากขึ้นด้วย ดังนั้นกล้ามเนื้อสามารถทำงานด้วยกำลัง (พลังงาน/เวลา) สูงสุด ได้นานขึ้น และยืดระยะเวลา ก่อนที่กล้ามเนื้อจะเกิดความล้า (Fatigue) ซึ่งสาเหตุหนึ่งของอาการล้าคือ การลดลง อย่างรวดเร็วของ Phospho ครีอทีน

4. เพิ่มการสังเคราะห์โปรตีน

มีข้อมูลบ่งชี้ว่า ครีอทีน ช่วยส่งเสริมให้ร่างกายอยู่ในภาวะ anaerobic (Anaerobic state) ซึ่งเป็นภาวะที่ มีการสังเคราะห์โปรตีนเกิดขึ้น หากยิ่งมีการสังเคราะห์โปรตีนมากเท่ากับมีเพิ่มกล้ามเนื้อมากขึ้น

จากหน้าที่ ครีอทีน ทั้ง 4 ข้อ ข้อ 1 เป็นบทบาทของ ครีอทีน ที่เด่นชัดมากที่สุดในร่างกาย ส่วนข้ออื่นๆยังอยู่ระหว่างการศึกษาต่อไป

ประเภทของ ครีอทีน

1. ครีอทีน Monohydrate

โดยปกติแล้ว ครีอทีน จะมีพันธะกับน้ำ แต่ละโมเลกุลของ ครีอทีน Monohydrate ประกอบด้วย 88% ของ ครีอทีน และ 12% ของน้ำหรือ 1 กรัมของ ครีอทีน Monohydrate จะมี ครีอทีน อยู่ 880 มิลลิกรัม นั่นหมายถึงหากเราบริโภค ครีอทีน Monohydrate 5 กรัม ร่างกายเราจะได้รับ ครีอทีน จริงๆ 4.40 กรัม (5×0.88) โดย ครีอทีน Monohydrate เป็นอาหารเสริมที่ได้รับความนิยม มีงานวิจัยหลายเรื่องที่แนะนำให้ใช้ ครีอทีน Monohydrate

2. ครีอทีน Phosphate

ครีอทีน จะมีผลก็ต่อเมื่อมีพันธะร่วมกับ Phosphate เป็น ครีอทีน Phosphate เท่านั้น ดังนั้นการรับประทาน ครีอทีน Phosphate น่าจะมีผลดีมากกว่า ครีอทีน Monohydrate แต่ความจริงแล้วยังไม่เคยงานวิจัยใดแสดงให้เห็นว่าดีกว่า เพราะ ครีอทีน Phosphate มี ครีอทีน อยู่เพียง 62.3% และอีก 37.7% เป็น Phosphate นั่นแสดงให้เห็นว่า ครีอทีน Phosphate 1 กรัม มี ครีอทีน เพียง 623 มิลลิกรัม นอกจากนี้ ครีอทีน Phosphate ยังมีราคาแพงกว่า ครีอทีน Monohydrate

3. ครีอทีน Citrate

ครีอทีน Citrate เริ่มได้รับความนิยม เนื่องจากสามารถละลายในน้ำได้ดีกว่า ครีอทีน ประเภทอื่น แต่มีข้อเสียที่ ครีอทีน Citrate 1 กรัม มี ครีอทีน เพียง 400 มิลลิกรัม และยังมีราคาแพงกว่า ครีอทีน Monohydrate

รูปแบบของ ครีอทีน Supplement

1. ครีอทีน ชนิดผงเบี้ยง (Powder)

เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากง่ายต่อการรับประทาน โดยการผสมกับน้ำ และยังมีราคาถูกที่สุด แต่ละลายได้ไม่ดีนัก ทำให้รู้สึกเหมือนรับประทานกรวด จึงอาจใช้ "micronized ครีอทีน powder" แทนซึ่งสามารถละลายในของเหลวได้ดีกว่า อีกปัญหานึงคือ ครีอทีน Powder มีอัตราการคุณซึ่งที่ไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้สูญเสีย ครีอทีน กว่า 40 - 50% จากการย่อยของกรดในกระเพาะอาหาร ก่อนที่จะถูกส่งไปถึงกล้ามเนื้อ และ ครีอทีน Powder ยังมีคุณสมบัติในการคุณน้ำมาก อาจทำให้ร่างกายขาดน้ำได้ หากดื่มน้ำไม่เพียงพอ แต่อย่างไรก็ตามคนส่วนใหญ่ที่ยังนิยมบริโภค ครีอทีน Powder อยู่

2. ครีอทีน ชนิดน้ำ (Liquid or Serum)

ครีอทีน Liquid or Serum ตามทฤษฎีแล้วมีข้อดีกว่า ครีอทีน Powder หลายประการ ทั้งสามารถดูดซึมได้ดีกว่า จึงรับประทานในปริมาณน้อย และออกฤทธิ์ได้เร็ว ไม่ต้องรอนานหลังจากรับประทาน แต่ ข้อจำกัดคือ สร้าง ครีอทีน Liquid ได้ยากมาก เพราะ ครีอทีน จะถ่ายตัวเป็น Creatinine (Waste product) ภายใน 20 นาที หลังจากผสมกับของเหลว ครีอทีน Liquid จะมีผลต่อเมื่อ ครีอทีน คงสภาพ (เป็น ครีอทีน Monohydrate) ไม่ถ่ายตัวเป็น waste product เท่านั้น

3. ครีอทีน ชนิดเม็ด (Pill)

มีลักษณะการทำงานเหมือนกับ ครีอทีน Powder และง่ายต่อการบรรจุโดยไม่ต้องผสมกับสิ่งใด แต่มีข้อด้อยตรงที่ไม่สามารถแบ่งปริมาณในการทานได้ตามต้องการเหมือน ครีอทีน Powder เช่น หากต้องการทาน 4 กรัมต่อวัน แต่ 1 เม็ดมีน้ำหนัก 5 กรัม เราไม่สามารถแบ่งเม็ดให้เหลือ 4 กรัมได้ เป็นต้น

4. ครีอทีน ชนิดหมายฝรั่ง (Gum)

รูปแบบนี้ ครีอทีน จะออกมากเมื่อเคี้ยวมากฝรั่ง และการเคี้ยวจะช่วยทำให้ดูดซึมได้ดีขึ้น แต่รูปแบบนี้ ไม่เป็นที่นิยมมากนักในนักกีฬา

5. Effervescent Powder Form

คือ เมื่อใส่ไปลงในน้ำจะเกิดฟองฟู่ขึ้น และในที่สุดจะมีคุณสมบัติเหมือน ครีอทีน Liquid ซึ่งจะช่วยเพิ่มอัตราการดูดซึม แต่มีข้อด้อยที่รูปแบบของผลิตภัณฑ์เป็นซอง (Packet) ไม่สามารถแบ่งใช้ตามปริมาณที่ต้องการได้

ครีอทีน หมายถัมภ์

1. ผู้ออกกำลังกายทั่วไปที่ออกกำลังกายอย่างเหมาะสม
2. นักกีฬาที่ออกกำลังกายอย่างหนักในระยะเตรียมตัวฝึกซ้อม หรือก่อนการแข่งขัน
3. นักกีฬายกน้ำหนักหรือนักกีฬาที่กำลังจะทำการแข่งขัน
4. ผู้ออกกำลังกายที่ต้องการเสริมสร้างกล้ามเนื้อ (Body Building or Sculpting)
5. สำหรับผู้ป่วยหลังผ่าตัด เพื่อช่วยให้เนื้อเยื่อต่างๆ ประสานตัวกันได้เร็วขึ้น

วิธีการรับประทาน

การรับประทาน ครีอทีน นิยมใช้สำหรับผู้ที่ต้องการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อต้องการเสริมสร้างกล้ามเนื้อในการเล่นกีฬาและพื้นฟูกำลังในนักกีฬาหลังจากการแข่งขัน การรับประทาน ครีอทีน ควรเริ่มในปริมาณสูง (Loading Dose) 15-20 กรัมต่อวัน เป็นเวลา 3-7 วัน หลังจากนั้นควรต่อค่อยๆ การรับประทานในปริมาณต่อมา (Maintain Dose) รับประทาน 3-5 กรัม (ในนักกีฬาผู้ใหญ่)

การรับประทาน คริ俄ทีน ในนักกีฬาเยาวชนจะใช้ในปริมาณที่แตกต่างจากนักกีฬาผู้ใหญ่ คือ ปริมาณสูง (Loading Dose) 15 กรัม/วัน เป็นเวลา 3-7 วัน หลังจากนั้นควรต่อด้วยการรับประทานในปริมาณต่อ (Maintain Dose) รับประทาน 2-3 กรัม/วัน ไม่ควรเกินปริมาณนี้ ทั้งนี้ในนักกีฬายouth ช่วง (Loading Dose) จะอยู่ที่ 0.3 และช่วง (Maintain Dose) จะอยู่ที่ 0.03/ น้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม (ขึ้นอยู่กับน้ำหนักตัวนักกีฬา) แต่ในนักกีฬายouth ไม่ควรเกินในปริมาณที่กำหนดข้างต้นนี้ อาการข้างเคียง

พบว่ามีอาการข้างเคียงน้อยมาก ในระยะสั้นพบว่าอาจพบอาการดังนี้ เช่น มีอาการปวดห้อง เวียนศีรษะ อืดอัด ห้องอืด ห้องเสีย แต่ในระยะยาวยังไม่พบผลข้างเคียงใดๆ

อาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (2545) ได้กล่าวถึงอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและปัญหาที่เกิดจากความไม่ปลอดภัย ดังต่อไปนี้

USFDA ได้รายงานใน FDA Medical Bulletin เมื่อเดือนกันยายน (1994) ว่ามีรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์เพิ่มมากขึ้นจากการใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการลดน้ำหนัก ให้พลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และสร้างกล้ามเนื้อ (body-building) ผลิตภัณฑ์เหล่านี้มักจะมีสารที่คล้ายๆ กันอยู่ ได้แก่ Ma haung (Ephedra sinica หรือ Chinese ephedra ซึ่งเป็นพืชที่เป็นแหล่งของสาร ephedrine pseudoephedrine หรือ norpseudoephedrine) gurana หรือ Kola nut (ซึ่งเป็นแหล่งของcaffeine) white willow (แหล่งของ Salicin) และโครเมียม ผลิตภัณฑ์เหล่านี้มีการอวดอ้างว่ามีผลกระตุ้นและเร่งอัตราการเผาผลาญ ซึ่งส่งผลในการลดน้ำหนัก (หรือเรียกว่า "fatburners")

อาการอันไม่พึงประสงค์ที่พบมีดังนี้ อาการอ่อน คล้ายกับอาการที่เกิดจากการใช้สารกระตุ้น เช่น อาการตื่นเพลิน เวียนศีรษะ อาการสั่นกระตุก ความดันโลหิตหรืออัตราการเต้นของหัวใจเปลี่ยนแปลง ปวดศีรษะ จนถึงอาการที่รุนแรง ได้แก่ อาการปวดหน้าอก กล้ามเนื้อหัวใจวาย โรคตับอักเสบ อาการปัสสาวะบัน อาการซัก โรควิกฤติ และถึงแก่ความตาย อาการอันไม่พึงประสงค์ที่ได้รับรายงานมีพบทั้งในผู้ที่มีสุขภาพดี และผู้ที่มีอาการอื่นร่วมด้วย เช่น โรคความดันโลหิตสูง

ผลิตภัณฑ์ลดน้ำหนักซึ่งจำหน่ายเป็นชาควบคุมน้ำหนัก (dieter's tea หรือ slimming tea) จะมีตัวหาระบายน้ำจากพืช (กลุ่ม Cassia ได้แก่ มะขามแขก cascara sagada) และฤทธิ์ขับปัสสาวะ อาการอันไม่พึงประสงค์ที่พบ เป็นอาการเหมือนพวกริบประทานยาถ่าย และมีอาการสูญเสีย electrolyte อ่อนแรง ทำให้หัวใจเต้นผิดปกติและถึงแก่ชีวิตร้าย

ในประเทศไทยนั้น มีการตั้งศูนย์คิดตามอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา และมีเครือข่าย

ทั่วประเทศในการรายงาน และกำลังจะเปลี่ยนเป็นศูนย์คิดตามอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ แต่ยังขาดในเรื่องการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมให้มีการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ นอกเหนือจากยา

ข้อเท็จจริง

ครีอทิน ไม่ได้มีผลต่อการสร้างกล้ามเนื้อ โดยความจริงแล้ว ครีอทิน เป็นสารให้พลังงานแก่กล้ามเนื้อ พลังงานที่กล้ามเนื้อได้รับจะสามารถทำให้เพิ่มความทนทานในการฝึกหรือระยะเวลาในการฝึกได้นาน ขึ้น ซึ่งอาจมองในแง่เพิ่มประสิทธิภาพในการออกกำลังกาย โปรแกรมการฝึกซ้อมมีความสำคัญที่สอดคล้องกับการเสริม ครีอทิน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แต่ต้องไม่ลืมว่าการใช้ ครีอทิน ในบาง คน ไม่ตอบสนองพบได้ถึง 20% การเสริม ครีอทิน ไม่ได้ผลสำหรับนักวิ่งระยะไกล แต่การวิ่งระยะสั้น หรือกีฬาที่ต้องใช้พลังงานอย่างรวดเร็ว หรือในช่วงสั้นๆ เช่นวิ่ง 100 เมตร เรือพาย น้ำยปั่ส ครีอทิน อาจเพิ่มประสิทธิภาพประมาณ 5% การเลือกผลิตภัณฑ์ ครีอทิน ต้องคำนึงถึงคุณภาพ ความบริสุทธิ์ ของผลิตภัณฑ์ เพราะอาจมีการปนเปื้อนสารอื่นๆ ได้ ครีอทิน มีราคาแพง การใช้ควรคำนึงถึงผลคุ้มค่า หรือไม่ด้วย (ราคา ครีอทิน Monohydrate GNC 250 g 1800บาท)

ทฤษฎีและหลักในการฝึกยกน้ำหนัก

ในกีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาซึ่งต้องใช้พลังกำลังอย่างมาก จึงมีการคิดค้นเทคนิคเกิดขึ้นสำหรับ เทคนิคเริ่มต้นในท่าคลีน ถ้าหากจะมีการเริ่มต้นในการฝึกต้องคำนึงถึงสภาพความสมบูรณ์ของร่างกาย ด้านความคล่องแคล่วว่องไว (Agility) ความอ่อนตัว (Flexibility) การทรงตัว (Balance) ความแข็งแรง (Strength) การทำงานประสานสัมพันธ์กันระหว่างกลุ่มกล้ามเนื้อ (Co-ordination) และพลัง(Power) เหตุที่ต้องกล่าวถึงพลัง เพราะในกีฬายกน้ำหนักไม่ได้ใช้เพียงแต่ความแข็งแรงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องอาศัยความเร็วและใช้การระเบิดพลังของกล้ามเนื้อด้วยความเร็วในเสี้ยววินาที ในการดึงเหล็ก ให้พ้นพื้นและลิ้นสุดในท่าที่ถูกต้อง โดยทั่วไปนักกีฬาแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันในแต่ละ บุคคล ดังนั้นผู้ที่จะทราบถึงความแตกต่างในนักกีฬาแต่ละคนก็คือ ผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอนจะสามารถแยก ได้ว่านักกีฬาผู้ใดมีจุดบกพร่องด้านใดและต้องปรับปรุงด้านใดบ้าง สามารถที่จะรู้สึกรู้สึกของ นักกีฬาแต่ละคนว่าจะมีความแข็งแรง ความอ่อนตัว และความคล่องตัวที่ต่างกันด้วย (ยศชัย,2537) ดังนั้น ผู้ฝึกสอนจึงจำเป็นต้องขัดกระบวนการฝึกตามสภาพจริงและมองเห็นความสำคัญในการ วางแผนโปรแกรมการฝึกที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาขีดความสามารถและแก้ไขข้อบกพร่องของนักกีฬา เพื่อให้ สามารถพัฒนาสูงสุดได้มากขึ้นเรื่อยๆ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานการฝึกที่มีความถี่ในการฝึก จำนวนครั้งที่

มากขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มน้ำหนักขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงตามชุดของการฝึก (set) ความถี่ในการฝึกแต่ละชุด โดยยึดหลักในการสร้าง โดยยึดหลักในการสร้างแบบฝึกดังนี้

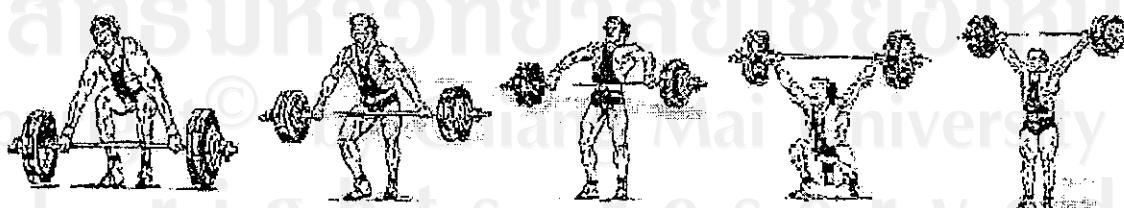
1. ความหนัก-เบาในการฝึก (volume) ผู้ฝึกสอนเป็นผู้กำหนดโปรแกรมการฝึกให้กับนักกีฬาตามชุดประสงค์ที่ได้วางแผนที่จะพัฒนาในส่วนใดแก่นักกีฬา
2. ความเข้มในการฝึก (intensity) ผู้ฝึกสอนเป็นผู้กำหนดความเข้มในการฝึกให้กับนักกีฬาเพื่อให้เกิดการพัฒนาตามจุดประสงค์ที่ได้วางแผนไว้
3. ผลกระทบของน้ำหนักในการฝึกแต่ละวัน (Load) ผู้ฝึกสอนเป็นผู้กำหนดน้ำหนักในการฝึกของแต่ละคนซึ่งจะแตกต่างกันส่งผลให้ผลกระทบของน้ำหนักที่ฝึกในแต่ละคนจะแตกต่างกันตามความสามารถของนักกีฬา

การเตรียมตัวของนักกีฬาน้ำหนักนั้นมีจุดมุ่งหมายอยู่ 2 ประการคือการพัฒนา 2 ด้านคือ กำลัง และทักษะ

1. การพัฒนากำลัง (development of power) ถึงนี้ ต้องได้รับการฝึกอย่างถูกต้อง และเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ นอกจากผลของการฝึกแล้ว ยังจะได้ทักษะกลไกการเคลื่อนไหวที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเอง รวมไปถึงชนิดกล้ามเนื้อของนักกีฬาด้วย
2. การพัฒนาทักษะ (development of skill) นักกีฬาจะเกิดประสิทธิภาพด้านทักษะที่ดีได้ ต้องอาศัยการทำซ้ำ ซึ่งการปฏิบัติทักษะเฉพาะจะต้องอาศัยแบบฝึกเข้าช่วยว เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกที่วางไว้ ทำให้การพัฒนาด้านเทคนิคต่างๆเป็นไปอย่างถูกต้องที่สุด

วิธีการยกน้ำหนัก

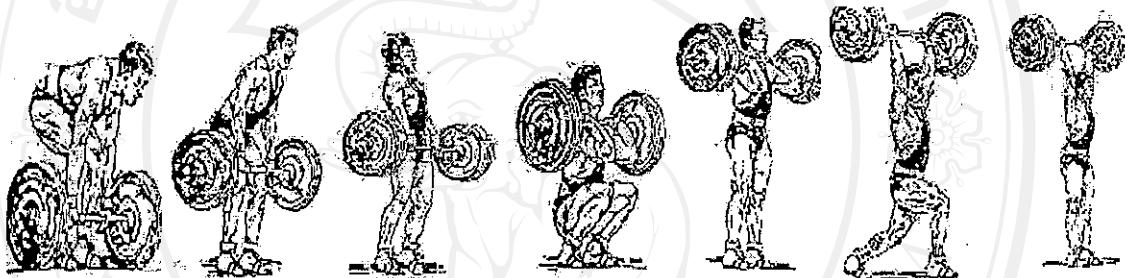
ท่าแซนท์ช (The snatch)

ท่าแซนท์ช (The snatch) เป็นท่าที่นักกีฬาจับคานชี้งวงอยู่บนราบ平坦หน้าขา โดยการครัวมือแล้วดึงขึ้นในจังหวะเดียว ให้แขนทั้งสองข้างเหยียดตรงขึ้นเหนือศีรษะ พร้อมกับแยกขาหรือย่อขาซึ่ง

ระหว่างนั้นคานอาจสัมผัสผ่านหน้าขาขึ้นไปได้ ห้ามไม่ให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายนออกจากเท้า สัมผัสพื้น นักกีฬาจะต้องยืนขึ้นและทำให้ปลายเท้าอยู่ในแนวเดียวกันหรือปลายเท้าเสมอ กัน จนกว่า ผู้ตัดสินจะให้สัญญาณวางบาร์เบลลง การพลิกข้อมือจะกระทำได้ต่อเมื่อคนໄດ້พ้นศีรษะไปแล้ว นักกีฬาสามารถจัดท่าทางโดยไม่จำกัดเวลาเพื่อให้ปลายเท้าอยู่ในแนวเดียวกันกับลำตัวและบาร์เบล ผู้ตัดสินจะต้องให้สัญญาณลดบาร์เบลทันทีเมื่อเห็นว่านักกีฬานิ่งแล้ว (ดังภาพ)

ท่าคลีนแอนด์เจอร์ค (The clean and jerk)

ท่าคลีนแอนด์เจอร์ค (The clean and jerk) การยกท่าคลีนแอนด์เจอร์ เป็นการยกที่มีการแบ่ง จังหวะการกระทำการยกแยกออกเป็นสองช่วง (จังหวะ) ดังนี้

จังหวะที่ 1 ท่าคลีน (The clean) นักกีฬาจับคานซึ่งวางอยู่แนวราบตรงหน้าโดยการคว้ามือ แล้ว ดึงขึ้นในจังหวะเดียวให้บาร์เบลขึ้นมาพักที่ไหล่ พร้อมกับแยกขาหรือย่อขา ซึ่งระหว่างนั้นคานอาจ สัมผัสหน้าขาขึ้นไปได้ แต่ต้องไม่ให้สัมผัสหน้าอก ก่อนที่จะนำขึ้นมาพักที่แนวไฟปาร์า หรือบริเวณ หน้าอกหนีอราวน์โดยใช้แขนรับไว้แล้วยืนขัดปลายเท้าให้อยู่ในแนวเดียวกันกับลำตัวและบาร์เบล

จังหวะที่ 2 ท่าเจอร์ค (The jerk) นักกีฬาย่อขาลงแล้วเหยียดขึ้น พร้อมกับเหยียดแขนให้สูดเพื่อยก บาร์เบลขึ้นเหนือศีรษะ พร้อมกับการแตะเท้าข้างที่ถนนด้วยข้างหน้าและอีกเท้าข้างไปข้างหลัง เมื่อเสร็จ แล้วก่ออย่างเก็บเท้าหึ้งสองข้างมาให้ปลายเท้าเสมอ กัน หรือขัดปลายเท้าให้อยู่ในแนวเดียวกัน แขนและ ขาต้องเหยียดให้สุดตลอดเวลา จนกว่าจะได้รับสัญญาณจากผู้ตัดสินให้วางบาร์เบล ผู้ตัดสินต้องให้ สัญญาณลดบาร์เบลทันทีเมื่อเห็นว่านักกีฬานิ่งแล้ว (ดังภาพ)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

สุวัตร (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของอาหารเสริม ครีเออทิน ที่มีต่อสมรรถภาพกล้ามเนื้อในนักกีฬามวยไทย โดยวัดถูประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาผลของอาหารเสริม ครีเออทิน ที่มีต่อสมรรถภาพกล้ามเนื้อในนักกีฬามวยไทยอาชีพ นักกีฬาที่ใช้เป็นนักมวยไทยจำนวน 8 คน ที่มีอายุระหว่าง 15-27 ปี สังกัดค่ายมวยอาชีพถ่ายหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร จัดแบ่งเป็นกลุ่มทดลองได้รับอาหารเสริม ครีเออทิน 20 กรัมต่อวันและกลุ่มควบคุมได้รับถูกโคลส 20 กรัมต่อวันเวลา 5 วัน ทำการทดสอบสมรรถภาพกล้ามเนื้อแบบอนาคตินิยม โดยใช้แขนวิงเกต (Wingate Test) 30 วินาที และทำการทดสอบสมรรถภาพกล้ามเนื้อในการเหยียดและงอขา แบบไอโซไคนे�ติก ก่อนและหลังจากการใช้อาหารเสริม ครีเออทิน ผลการศึกษาพบว่า

1. การทดสอบสมรรถภาพกล้ามเนื้อแบบอนาคตินิยม กลุ่มทดลองมีค่าสมรรถภาพกล้ามเนื้อแบบอนาคตินิยมเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม
2. การทดสอบกล้ามเนื้อแบบไอโซไคน์ติกที่ความเร็ว 60 และ 300 องศาต่อวินาที ค่าความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Peak torque) และพลังกล้ามเนื้อ (average power) ของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดและงอกลุ่มทดลองมีการเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนกล้ามเนื้อที่ใช้ในการงอขากลุ่มควบคุมมีการเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มทดลอง
3. การทดสอบกล้ามเนื้อแบบไอโซไคน์ติกที่ความเร็ว 180 องศาต่อวินาที ค่างานของความแข็งแรงกล้ามเนื้อ (total work) และพลังกล้ามเนื้อ (average power) ของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดและงอกลุ่มควบคุมมีการเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มทดลอง
4. การทดสอบกล้ามเนื้อแบบไอโซไคน์ติกที่ความเร็ว 300 องศาต่อวินาที ค่างานของความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (total work) ของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดและงอกลุ่มทดลองมีการเพิ่มมากกว่ากลุ่มควบคุม และอัตราส่วนความอดทนของกล้ามเนื้อ (endurance ratio) ของกลุ่มกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดและงอกลุ่มทดลองมีการเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนกล้ามเนื้อที่ใช้ในการงอขากลุ่มควบคุมมีการลดลงน้อยกว่ากลุ่มทดลอง

ศิริลักษณ์ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของอาหารเสริม ครีเออทิน ปริมาณต่างๆที่มีผลต่อสมรรถนะของนักกีฬามวยไทย โดยวัดถูประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลของการเสริม ครีเออทิน ปริมาณต่างๆที่มีต่อสมรรถนะของนักกีฬามวยไทยจำนวน 14 คน จำแนกเป็นเพศชาย 7 คน และเพศหญิง 7 คน

การศึกษาการวิจัยนี้ใช้รูปแบบการทดลองแบบ double blind cross over design โดยการแบ่งอาสาสมัครเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เริ่มด้วยการรับพลาซิโนบีบานวน 7 คณ และกลุ่มที่ 2 เริ่มด้วยการรับกรีเอทีน จำนวน 7 คณ หลังจากนั้นทั้ง 2 กลุ่มได้รับพลาซิโนบีหรือ กรีเอทีน ปริมาณน้อย (5 กรัมต่อวัน) และปริมาณมาก (20 กรัมต่อวัน) สลับกันต่อเนื่องเป็นเวลา 5 วัน โดยเว้นช่วงเวลาระหว่างการได้รับพลาซิโนและ กรีเอทีน แต่ละครั้งนาน 30 วัน ทำการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย วัดค่าองค์ประกอบของร่างกาย น้ำหนักตัวเบอร์เซ็นต์ไขมัน เปอร์เซ็นต์มวลถ้ามเนื้อ มวลถ้ามเนื้อ เปอร์เซ็นต์ปริมาณน้ำในร่างกาย ปริมาณน้ำในร่างกาย ดัชนีมวลกาย ความเข้มข้นของ Creatinine ในเลือด ความสามารถในการใช้พลังงานสูงสุดแบบไม่ใช้ออกซิเจน กำลังงานยกระดับในแนวตั้ง และสมรรถภาพของการว่ายน้ำ แรงถีบตัวความเร็วในการว่ายน้ำระยะ 50 เมตร โดยทำการทดสอบ 2 ครั้งคือ ก่อนและหลังรับประทานพลาซิโนหรือ กรีเอทีน เป็นเวลา 5 วัน การศึกษาครั้งนี้พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงค่าองค์ประกอบของร่างกายใดๆ และไม่มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของ Creatinine กรีเอทีนนิในเลือดทั้งในกลุ่มที่รับประทาน กรีเอทีน ที่ปริมาณน้อยและปริมาณมาก นอกจากนี้พบว่ามีการเพิ่มขึ้นของความสามารถในการใช้พลังงานสูงสุดแบบไม่ใช้ออกซิเจนและค่าดัชนีการล้าคล่อง หลังจากรับประทาน กรีเอทีน ปริมาณมากทั้ง 2 กลุ่ม และยังพบว่าค่าความเร็วในการว่ายน้ำระยะ 50 เมตรเพิ่มขึ้นหลังจากรับประทานกรีเอทีน ทั้งที่ปริมาณน้อยและปริมาณมาก ผลการทดลองครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การรับประทาน กรีเอทีน ปริมาณมาก (20 กรัมต่อวัน) สามารถเพิ่มสมรรถนะของนักกีฬาว่ายน้ำไทยได้ โดยค่าความสามารถในการใช้พลังงานสูงสุดแบบไม่ใช้ออกซิเจนและความเร็วในการว่ายน้ำระยะ 50 เมตร เพิ่มขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

Kreider และคณะ (2003) ได้ทำการศึกษาผลข้างเคียงในระยะยาวของ กรีเอทีน Supplement ในนักกีฬาฟุตบอลของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 98 คน (เป็นกลุ่มรับประทาน กรีเอทีน 54 คน และกลุ่มควบคุม 44 คน) เป็นระยะเวลา 21 เดือน โดยให้รับประทาน กรีเอทีน Monohydrate 15.75 กรัมต่อวัน เป็นเวลา 5 วัน จากนั้นทาน วันละ 5 กรัม แล้วตรวจเลือดและปัสสาวะ ทุกๆ 0, 1, 1.5, 4, 6, 10, 12, 17 และ 21 เดือนของการฝึกซ้อม พบว่าไม่มีความแตกต่างของผลเลือดและปัสสาวะระหว่างนักกีฬาที่ทานและไม่ได้ทาน กรีเอทีน ดังนี้จึงสรุปได้ว่า กรีเอทีน ไม่มีผลข้างเคียงต่อร่างกายของนักกีฬาในระยะยาว (21 เดือน)

Youri และคณะ (2003) ศึกษาผลจากการใช้สารครีอทีนในหมูพบว่าไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของไตร

Nathan และคณะ (2001) ทำการศึกษาถึงผลของการใช้อาหารเสริม ครีอทีน ในปริมาณสูงในนักกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัยโดยผู้ที่อยู่กีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย คิวชั่น IA ที่มีปีสบการณ์ในการร่วมทีมไม่น้อยกว่า 1 ปี อายุระหว่าง 19 ± 1.02 ปี กลุ่มตัวอย่างจะถูกแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 รับประทาน ครีอทีน 3 gram/วัน กลุ่มที่ 2 รับประทาน ครีอทีน 5 gram/วัน 7 วันและต่อจากนั้นกิน 5 gram/วัน กลุ่มที่ 3 ใช้สารหลอก กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะได้รับการวัดประสิทธิภาพ 3 วันก่อนการเข้าร่วมในการทดลอง โดยการวัด 1RM ของการแบกข้างหลัง (Back squat) วัดค่า Creatinine ในปัสสาวะ และการวัดเบอร์เซ็นต์ไขมัน โดยทำการวัดในน้ำ ผู้วิจัยจะวัดความแข็งแรงก่อนตัวการออกกำลังกายแบบท่า squat 1-RM ก่อน, ระหว่าง (สัปดาห์ที่ 5) และหลังการรับประทานอาหารเสริม ครีอทีน โดยเบอร์เซ็นต์ของไขมันในร่างกายจะถูกวัดโดยการซึ่งในน้ำหาค่า FFM (fat free mass) ก่อนและหลังการรับประทานอาหารเสริม ส่วนการวัดความเข้มข้นของ Creatinine ในปัสสาวะจะทำผ่าน spectrophotometer ในวันที่ 0 (ก่อนกิน), 1, 3, 7, 14, 21, 28, 35, 42, 48, 56 และ 63 ภายหลังการรับประทาน ครีอทีน 4 ชั่วโมงจากผลการศึกษานี้พบว่า ครีอทีน Monohydrate ที่ใช้ 10 สัปดาห์ ไม่ได้มีผลต่อค่า 1RM ในความแข็งแรงในท่า squat ความเข้มข้นของค่า Creatinine ในปัสสาวะหรือการวัดเบอร์เซ็นต์ไขมันในร่างกายในนักกีฬาฟุตบอลระดับวิทยาลัย ถึงแม้ว่าค่า 1RM ในท่า Back squat เพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มอย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเชื่อว่าเป็นผลจากการฝึก resistance program ทำให้ความแข็งแรงเพิ่มขึ้น ผลของการวิจัยนี้ triglyceride ที่ triglyceride ในน้ำหนักตัวไม่รวมไขมัน (FFM) ทุกคนเพิ่มขึ้นสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของ 1RM ในท่า Back squat สำหรับความแข็งแรงที่เพิ่มขึ้นซึ่งเพิ่มมวลของกล้ามเนื้อซึ่งงานวิจัยที่ผ่านมาสนับสนุนทฤษฎีนี้ โดยสรุปคือผลที่ได้แนะนำว่า ครีอทีน monohydrate ไม่ว่าจะมีปริมาณเท่าใด ไม่มีประโยชน์ต่อผลการทำงานในนักกีฬาฟุตบอลมหาวิทยาลัยที่ได้รับการฝึกฝนอย่างหนัก

Michael และคณะ (2003) ศึกษาผลจากการให้ครีอทีนกับปริมาณของครีอทีนในกล้ามเนื้อน้ำหนักตัวและปริมาณน้ำในร่างกาย โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างชาย 16 คนและหญิง 16 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ให้ครีอทีนและกลุ่มที่ให้สารหลอก ทั้งสองกลุ่มทำการฝึกด้วยน้ำหนักอยู่ตัวๆ จากการศึกษาพบว่ากลุ่มที่ได้รับสารครีอทีนสามารถเพิ่มปริมาณครีอทีนในกล้ามเนื้อและน้ำหนักตัว ส่วนกลุ่มที่ได้รับสารหลอกเพิ่มในส่วนของน้ำหนักตัวเพียงอย่างเดียว

Jordan และคณะ (2006) ศึกษาถึงการใช้สารครีอทีนในนักกีฬาเด็กที่ศึกษาในระดับเกรด 6-12 จำนวน 1103 คน ผลจากการศึกษาพบว่านักกีฬาเด็กจำนวน 74.2% ที่ใช้ครีอทีนนั้นเพื่อต้องการเพิ่มประสิทธิภาพทางการกีฬา

Smith และคณะ (1998) ศึกษาพบว่าการรับประทานครีอทีโนโวน่าไซเดอร์สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในระบบแอนโอดรอนิกและเพิ่มความอดทนในการฝึกซ้อมในกลุ่มของนักศึกษาระดับวิทยาลัยจำนวน 15 คน

Ziegenfuss และคณะ (2002) ทำการศึกษาพบว่าการรับประทานครีอทีนช่วยเพิ่มความสามารถในการใช้พลังงานสูงสุดและการทำงานของกล้ามเนื้อ ในขณะเร่งความเร็วสูงสุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลจากการใช้สารครีอทีนในระบบพลังงานแบบไม่ใช้ออกซิเจนนั้นจะให้ผลอย่างเด่นชัดดังมีการศึกษาที่ผ่านมาได้ยืนยัน

Burke และ Colleagues (1996) ทำการศึกษาโดยการให้ครีอทีน 20 กรัมต่อวัน เป็นเวลา 5 วัน ไม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการวิ่งข้ามระยะ 25, 50 เมตร ได้ ในนักกีฬาวิ่งข้ามที่มีความสามารถสูง

Sinclair และคณะ (1999) ศึกษาผลกระทบจากการใช้สารครีอทีนในส่วนของพลังงานของการทำงานของกล้ามเนื้อทำการศึกษาในนักกีฬาหญิง 5 คนและชาย 3 คน พบว่าไม่มีการพัฒนาทางความสามารถทั้งระบบ static และ dynamic จากการได้รับสารครีอทีน

Kreider และคณะ (1998) ทำการศึกษาถึงผลจากการใช้สารครีอทีนต่อองค์ประกอบของร่างกาย ความแข็งแรงและความสามารถในการเร่งความเร็วสูงสุด พบว่าการให้สารครีอทีนทำให้เพิ่มปริมาณโปรตีนในกล้ามเนื้อและเพิ่มปริมาณน้ำในร่างกายและน้ำหนักตัว

Balsom และคณะ (1993) ศึกษาเรื่องอาหารเสริมครีอทีนและการออกกำลังกายแบบความตื่นสูง และสลับช่วงพบว่าในกลุ่มตัวอย่าง 16 คนที่ได้รับสารครีอทีน 6 วันค่าเฉลี่ยน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น 1.1 กิโลกรัม

Greenhaff และคณะ (1994) ที่ศึกษาผลจากการได้รับสารครีอทีนต่อโครงสร้างของกล้ามเนื้อในร่างกาย ผลการศึกษาพบว่าในกลุ่มตัวอย่าง 8 คนที่ได้รับสารครีอทีน 5 วันค่าเฉลี่ยน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น 1.6 กิโลกรัม